

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf



XIX. évfolyam 7. szám - 2010. március 24.



EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 2010. március 9-i üléséről

Jelen voltak:

Osztály	Diákok	Szülők
L-ME	–	Horváth Anna
NOVA	–	Alexovics Heléna
HaRibó	Dáva Liza	Gáspár Péter
MannA	Hahn Zsófia	Dede Katalin
Fibonacci	Fekete Mátyás	Philipp Tibor
Hoppá	Szabó András	Szabóné Nagy Ágnes
ZOÉ	–	–
CLASS	Sebők Luca	Dr. Márton István
NEON	Trafikant András	Halmos Júlia
Poligon	Fekete Dorottya	–
ADSL	Pivarnyik Balázs	Holly Tünde
Színe-JáVa	–	Farkas Éva
TiBor	Molnár Péter Miklós	Bartokné S. Tóth Krisztina
GamMa	Csákány Dorottya	–
Non-stop	Pintér Kristóf	Szegedi István
ALL-GO	Roder András	Roder Tünde
euFóriA	Kurucz Lili Anna	–
PoliFoM	–	
PoliFITtech	–	
WeKing	–	
Tanerők	Fekete Ádám, Jakab Judit, Kalina Yvette, Szász Kata	
Meghívottak	Nagy Ilona (szakmai koordinátor), Dr. Marosvári Péter (Matematikatanár), Péterfi Pál Balázs (informatikatanár)	
Vendégek	Koltay Éva (MannA), Krizsán Lili (TiBor), Lukács Laura (MannA) Máthé Lőrincz (Hoppá), Nemesné (Színe-JáVa), Surányi Anna (tanár), Takács Éva (Színe-JáVa)	

Egyetlen napirenddel foglalkoztunk az ülésen: az első félév tanulmányi eredményeivel és a nagyszámú bukás okainak tisztázásával, illetve a javulás érdekében tett lépések megismerésével. Olyan sok résztvevője volt az összejövetelnek, hogy állandó helyszínrünk, a könyvtár szükségnek bizonyult, a színháztermet kellett igénybe vennünk.

Nagy Ilona szakmai koordinátor, akit az IT kért fel az első félév értékelésére, részletesen beszámolt arról, hogyan vélekedik az iskolavezetés a helyzetről, milyen cselekvési tervet készített a

változtatás érdekében, illetve milyen konkrét lépések történtek a javulás érdekében.

Beszédében a következőkre tért ki:

- A folyamatos tanulás érdekében megváltoztatott javítási rendszer (egy negyedévben két tantárgyból 1-1 dolgozatot lehet csak javítani) nem kedvezett az elégtelen dolgozatok korrigálásának – bár a korábbi tapasztalatokkal összehasonlítva nem is rosszabbodott a helyzet.
- A Politechnikumban korábban igyekeztünk elkerülni a bukást, az iskolai kudarcélmények minimalizálására törekedtünk. Ez ma is alapvető cél, de ha az alacsony, minimumkövetelményeket sem kielégítő teljesítmény mögött „programszerű” nem-tanulást tapasztalunk, akkor elégtelent kell adni.
- Mivel a félévi bizonyítvány tájékoztató jellegű, jelzésértékű, a semmit fel nem mutató diákokat ekkor kell figyelmeztetni hozzáállásuk megváltoztatására, hogy a tanév végéig még javíthassanak.
- A statisztikai adatokat a Koordinációs Bizottság és a Szakmai Bizottmány is több alkalommal körültkintően elemezte, és többféle tényezőt talált az eredménytelenség okait kutatva:
 - a hiányzások és a bukások száma összefügg (vagyis akik elégtelent kaptak félévkor, azok sok esetben nagyon sokat is hiányoznak az iskolából);
 - a felsőbb évfolyamokon több a bukás, ahol több és nehezebb a tananyag, nagyobbak az elvárások.
- A Politechnikumban rendszeres az óralátogatás. Most elsősorban azokban az osztályokban, azokon az órákon hospitál a szakmai vezetés és/vagy az osztályfőnök, ahol kirívó probléma észlelhető a tanulmányi munkában, az eredményekben, a csoport magatartásában. A látogatásokat mindig a tapasztaltak megbeszélése és a szükséges változtatások megfogalmazása követi.

Már mutatkoznak eredmények a jelenlévők órai viselkedésében, a gyerekek hozzáállásában, a szülői közreműködés erősödésében, az órák változatosabbá tételében módszertani szempontból.
- A legtöbb elégtelennel a 12. és a 10. évfolyam osztályai zárták a félévet. Ezekben az osztályokban „válságstábot” hívott össze a szakmai vezetés és az osztályfőnök. A megbeszéléseken jelen voltak az érintett diákok, az ő szüleik és a szaktanárok, és közösen kellett megfogalmazniuk, miben tudnak, miben hajlandók változtatni. E megállapodások, szerződések folyamatos nyomon követése, a végrehajtás rendszeres ellenőrzése is része a megújulásnak.
- Nagyon sok beszélgetés zajlott különféle körökben. Ezekben az oknyomozó eszmecsereken hangzott el a diákok szájából, hogy:
 - a Politechnikumban nincs helye a félelemnek – ez pozitív, de sokan csak akkor tanul(ná)nak, ha félnének a számonkérésektől;
 - csak az elit-gimnáziumokban veszik komolyabban a tanulást, a többi iskolában hasonló a helyzet;
 - nem nagyobb az iskolai fegyelem más iskolákban sem, a politechnikumi helyzet nem kirívó, nem sajátos ebből a szempontból sem;
 - a tanuló diákok belső motiváltságukat követik, nem a külső kényszer hatására teljesítenek
 - a Politechnikum abban segít nekik, hogy felépítsék ezt a belső motivációt;
 - értékes a Politechnikum tanulás melletti programkínálata és a diákok személyes fejlődésében nyújtott támogatása.
- A tervekről szólva elhangzott, hogy
 - folytatódnak a problémákra fókuszáló hospitálások;
 - a beindult és támogatott önkéntes tutori rendszer lehet pozitív hatással a tanulmányi eredményekre;

- további megbeszélésekre van szükség diákokkal, tanárokkal, szülőkkel egyaránt;
- a korrepetálások a jövőben is rendelkezésre állnak a rászorulóknak;
- a változatos órai munka eredményessége érdekében a tevékenység típusához illő ülésrend kialakítása szükséges, ami a szaktanár kompetenciája.

Marosvári Péter, a matematika munkacsoport vezetője elmondta, hogy sok bukás volt matematikából, de ez a szám nem ugrott meg a korábbi évek statisztikájához képest. Ami szembeötlő, az a 10 darab matematika elégtelen az érettségi előtt álló 49 tanuló félévi értesítőjében. A munkacsoport idén is ugyanúgy járt el, mint korábban:

- értesítette novemberben a bukásveszélyről az érintetteket;
- a rendszeres korrepetálás mindenki számára biztosítva volt/van;
- a szaktanárok rendelkezésre álltak a fogadóórákon, bár a nehézségekkel küszködő diákok szülei közül igen kevesen éltek ezzel a lehetőséggel.

Péterfi Pál Balázs, az informatika munkacsoport vezetője tovább árnyalta a statisztikai adatok összefüggéseit, illetve hangsúlyozta, hogy a gépirás értékelése automatikus, a gépiró program lépésről lépésre tájékoztat arról, ki hogyan áll e készség elsajátításában.

A részletes beszámolók után következtek a hozzászólások. Mindhárom oldal hallatta hangját, igen eltérően látva a problémákat és a megoldásokat. Volt közöttük megértő, számonkérő, szigorú, elnéző, kritikus, megengedő, kétségbeesett, megnyugvást találó, tárgyilagos, személyes. A végtelennek ígérkező diskurzusnak a levezető elnök határozottsága szabott határt.

Az áprilisi IT-ülés tizenharmadikán lesz.

Budapest, 2010. március 10.

Kalina Yvette, Nagy Ilona

Az osztályügyleti verseny állása

Osztály	kötelező feladatok (max. 15 pont)	szabad szolgáltatások (max. 30 pont)	Összesen (max. 45 pont)
GamMa (12.)	15	30	45
CLASS (10.)	12	18	30
Poligon (10.)	12	18	30
Hoppá (9.)	15	17	32
Színe-JáVa (11.)	11	13	24
NEON (10.)	10	5	15
ALL-GO (12.)	6	0	6
euFória (12.)	2	1	3
ADSL (11.)	0	0	0
Non-stop (12.)	0	0	0
TiBor (11.)	0	0	0

Iskolabírószági határozatok

Igazolatlan órák ügye

Időpont: 2010. január 20.

Bírók: Szmeskó János tanár, Szöllősi László szülő, Paál Borbála diák

A panaszoltak: négy ALL-GO osztályos tanuló

A panaszosok: az osztályfőnökök

Résztevők: panaszoltak, az egyik öfő és az egyik panaszolt édesapja

Előzmények: Mind a négy tanulót igazolatlan óráik nagy száma miatt jelentették fel az osztályfőnökök. Igazolatlan órák száma a feljelentéskor 19-24 volt, a tárgyalás napjáig 20-35 lett.

Tárgyalás: A megbeszélés során az osztályfőnök kiegészítette az adatokat. A következőket tudhatta meg az Iskolabírószág: Panaszolt1 sokszor késik első órától, általában elalvás miatt (akkor is, ha az első órája csak 9:15-kor kezdődik). Késésekből 1 igazolatlan órája gyűlt össze.

Panaszolt2-nek késésekből 7 igazolatlan órája gyűlt össze. Ezek főleg napközbeni késések. Többször is előfordult, hogy hamarabb távozott az iskolából.

Panaszolt3 késésekből 2 igazolatlan órát gyűjtött össze. Főleg a napközbeni késések jellemzőek rá. Többször is előfordult, hogy hamarabb távozott az iskolából.

Panaszolt4 sokszor késik első órától, általában elalvás miatt (akkor is, ha az első órája csak 9:15-kor kezdődik). Az „első órai” késések néha 1-2 tanórát is kitesznek. Késésekből 6 igazolatlan órája gyűlt össze.

A panaszolt1-gyel folytatott megbeszélésből az derült ki, hogy nem tudja, miből jött össze neki ennyi igazolatlan óra. Nem foglalkozott azzal, hogy a mamáját

igazolások miatt zargassa. Hiányzásainak a többsége 2009. decemberig gyűlt össze. Azóta alig növekedett. Egyébként a tanuló rossz tanuló, a tárgyaláson leginkább unatkozott és a bírók egyöntetű véleménye szerint nem érdekelte a tárgyalás. Amikor a megbeszélés végén a bírók megkérdezték, hogy ki mit tud megígérni, panaszolt1 cinikusan megjegyezte: „Megígérem, hogy megváltozok. Be fogom hozni az igazolásokat.”

A panaszolt2 Fótról jár be. (Bár azt nem értette a bíróság, hogy ezért mért kell napközben késnie.) Több igazolást nem hozott be, de a miérett nem adott magyarázatot. Angolból – saját szavai szerint – lejjebb rakták egy csoporttal, és az újabb angol csoportba nem volt kedve bejárni. Ezért vannak olyan órák, amikről elment. Ígéretet tett arra, hogy törekedni fog a változásra, és jelezte azt is, hogy plusz négy olaszórája lesz, amikre be fog járni. Nagyon szeretne haladni, tanulni. Azt is megígérte, hogy az igazolásokat behozza. Panaszolt3 a megbeszélés során jelez-



te, hogy mivel mindig együtt vannak Panasztolt2-vel, ugyanany-nyi igazolatlanjuknak kellene lenni (napközbeni késésekre gondolt). Saját szavai szerint saját lusta-ságából és felelőtlenségéből adódik a fennálló helyzet. Az utolsó szó jogán azt mondta, hogy érzi, hogy eljutott valamilyen pontig.

Panasztolt4 a megbeszélés során azt mondta, hogy nincs semmilyen nyomós indoka arra, hogy késik. Szívesen alszik, és magától nem tud felkelni. Az édesapja jelezte, hogy amikor csak lehet, a család keltegeti, felkelti, behozza az iskolába, de ez nem mindig van így. Az utolsó hozzászólásban panasztolt4 is és az édesapja is megígérték, hogy ezentúl minden nap pontosan fog érkezni.

Határozat:

Minden panasztoltnak a fegyelmi fokozata: felfüggesztett kizárás, ami 2010. június 15-ig érvényes.

A fegyelmi fokozaton kívül:

Amennyiben panasztolt1-nek és panasztolt3-nak 5 igazolatlan órája összegyűlik, akkor azonnal Iskolabíróóság elé kell kerülnie (az osztályfőnököknek kell őt feljelenteni).

Amennyiben panasztolt2-nek és panasztolt4-nek 3 igazolatlan órája összegyűlik, akkor azonnal Iskolabíróóság elé kell kerülnie (az osztályfőnököknek kell őt feljelenteni).

Indoklás: A tárgyalás során minden résztvevőről kiderült, hogy a kialakult helyzetért őket terheli a felelősség. Eddig teljesen felelőtlenül jártak el és szinte semmit nem tettek annak érdekében, hogy a helyzet ne fajuljon idáig. Enyhítő körülményt az Iskolabíróóság kizárólag panasztolt4-nél talált, aki minden iskolabí-

ró szerint megbánta az eddigi hanyagságát. Az Iskolabíróóság külön megemlítette, hogy panasztolt1 hanyag, nemtörődöm viselkedését semmi sem indokolta, a helyzetén nem javított, és az Iskolabíróóság számára teljesen elfogadhatatlan volt.

2010. február 16.

Órai magatartás, lógás, engedély nélküli iskolaelhagyás ügye

Időpont: 2010. március 01.

Bírók: Szmeskó János tanár, Szöllősi László szülő, Szabó Katalin diák

A panasztolt: egy ALL-GO osztályos tanuló

A panaszos: az egyik osztályfőnök

Résztvevők: panasztolt, panaszos és a panasztolt diáktársai

Előzmények: A panasztoltat osztályfőnöke három ügy miatt jelentette fel. E három ügy két egymást követő napon történt.

Az első egy tanórai késést követő konfliktus volt (a panasztolt és a feljelentő tanár, illetve a panasztolt és egy osztálytársa között). A második ügy egy órai lógás volt az előző üggyel megegyező napon. A harmadik ügy az iskola engedély nélküli elhagyása volt. Ez az előző ügyeket követő napon történt. Az ügyek részletes leírása a feljelentésben olvasható.

Tárgyalás: A tárgyalás kezdetén a panasztolt a tanárbíró felolvasta. Ahhoz egyik fél sem kívánt semmit hozzáfűzni. A benne foglaltakat mindketten elfogadták, elismerték, hogy a leírtak szerint történt minden.

Ezt követően az Iskolabíróóság idézett egy 2009. január 20-i ügyet, amelynek 2009. december 31. volt a hatálya. Az ügyet az Iskolabíróóság azért említette, mert ott is viselkedési probléma volt a panasztolttal, és sajnos a határozatban foglaltakat nem

tartotta be. Az Iskolabírószág úgy ítélte meg, hogy mivel a tanuló nem kapott visszajelzést, nem csoda, hogy ismét hasonló probléma fordult vele elő.

A megbeszélés folytatásában a panaszos elmondta, hogy tanítványánál gyakoriak a napközbeni késések. Továbbá az is elhangzott, hogy a panaszolt a feljelentés óta az órákat (két tanár órái lettek megemlítve) nem zavarja, de nem is figyel. A későbbiekben a panaszolt is elmondta a történéseket a saját értelmezése szerint, és ennek folytatásaként alakult ki egy beszélgetés, ahol a tanuló a legtöbb felelősséget elhárította magáról, a szabályok betarthatatlanságáról beszélt, mások hibáit emlegette, s néhol cinikus is volt. A beszélgetésben mind az osztályfőnök, mind az Iskolabírószág próbálta a témát arra terelni, hogy a panaszolt felelősségét, hibáinak okait keressék meg, de ő ezeket nem akarta megérteni. Mindhárom eseménynél arról volt szó, hogy a panaszolt meglévő és általa is ismert szabályokat nem akart betartani, de ezt egyik esetben sem tudta/akarta megérteni. A szülőbíró többször is hangsúlyozta, hogy sem a panaszoltnak, sem másnak nincs joga

másokat a tanulásban gátolni, megzavarni (tanuláshoz való jog), de a tanuló-nak erre is volt mindig magyarázata.

Határozat:

- fegyelmi fokozata: felfüggesztett kizárás (érvényes 2010. június 15.)
- Amennyiben a panaszolttal bármiféle magatartási probléma van, vagy igazolatlan órája lesz, óráról lóg, vagy 3 késése összejön, azonnal és sürgősséggel az Iskolabírószág elé kell kerülnie (az osztályfőnökeinek kell őt feljelenteni);
- a panaszolt polis bérletét azonnal bevonja az Iskolabírószág.

Indoklás: András viselkedését, hozzászólásait az egész tárgyaláson a megértés, a konstruktivitás teljes hiánya jellemezte. Gyakran volt cinikus és mindig mindent megmagyarázott, a felelősséget másra hárította. Ez az Iskolabírószág egyhangú véleménye volt. Ez a fajta hozzáállás nem fogadható el, és nem jelzi azt, hogy remény van a későbbiekben a hasonló helyzetek elkerülésére.

2010. március 10.

Az Iskolabírószág nevében: Szmeskó János

Siker

**A MOZGÓKÉP TERÜLETÉN kifejtett kiemelkedő alkotói,
 VALAMINT MŰVÉSZI ÉS TUDOMÁNYOS TEVÉKENYSÉGÉÉRT
 BALÁZS BÉLA-díjat kapott
 PÁLOS György filmRENDEZŐ-OPERATŐR.**

GRATULÁLUNK!

POLI-SÍTÁBOR ÚJ SZEMÜVEGGEL

Rutinos sítáborozó vagyok, mégis állandóan összetöröm a szemüvegeimet. Most is egy új sárgalencsével kezdtem neki, ez jobban kiemeli a kontúrokat.

2010. 03. 04., csütörtök:

Betegen szálltam fel a buszra, örültem, hogy egyáltalában el tudtam indulni, de tudtam, szükség van rám. Kíváncsi tekintetek, ismerős arcok, egy szülő barátságosan kérdezi, hogy gyermeke immáron carving léccel megy síelni, azzal is ugyanolyan-e a síelés, mint a hagyományossal... Magamban mosolyogtam, hiszen jólesően megszokott indulási láz vett körül. Rob mindenhol ott volt, mindent elrendezett, hálás voltam, hogy nem nekem kellett intézkednem állapotom miatt. Elindultunk. Félálomban hallottam, éppen angol beszélgetés zajlott, holnapra tudtam, jobban leszek. Hosszú az út, mégis délután kettőre odaértünk. A szállásunk két külön épületben volt, egymástól 600 méternyire, a kaja persze a másik szálláshelyen volt. A szobák elfoglalására várva gyors pókerpartit játszottak a srácok, szimpatikus a hozzáállásuk. Szobatársaim – Regi, Gerry, Bence és később Sampi – kíváncsian, de nagyon tisztelettudóan bántak velem. A másik szobában Bálint, Misi, Benő és John lakott. Utóbb persze kicsit lazább lett az együttélésünk a tábor alatt. Ezen a szálláson hamar lefeküdtünk, hiszen mindenki korán kelt, és másnap kezdődött a várva várt síelés, akarom mondani snowboardozás és síelés. Így is lett, de nem mindenkinek.

2010. 03. 05., péntek:

Reggelinél Robbal gyorsan egyeztettünk, egyedül senki nem síelhet, kötelező az egyórás ebédszünet. Nagyon nagy volt a tudásbeli szórás, ezért nem kötöttük meg, melyik hűttében kell eltölteni a déli pihenőt. Két kezdő síelőm volt, Zoli és Teddy.

Nekifogtunk a tanulásnak. A tanulópálya aljáról nézve a fekete pálya meredek lejtője számukra elérhetetlen vágyalomnak tűnt. Nem az, de azért rengeteget kell dolgozni. Jól haladtunk, felváltva voltak sikeresek egy-egy gyakorlat során, de Zoli nagyobb sebességgel haladt a pályán. Időnként kaptunk látogatókat; az érdeklődés törődést jelentett. Az érkezők biztatták a kezdőket, és legszívesebben már a fekete pályát mutogatták volna nekik. Csak azt ne! Rögtön összezavarná frissen szerzett mozgásképpüket a szokatlan szituáció.

Nem sokáig élvezhettük gondtalanul a hegyet, jött a hír: baleset. Petra rosszul esett, eszméletet veszített. Ez nem kellett.

Elmélkedtem: első napok, első menetek; az ideg-izom kapcsolat még nem hangolódott össze, a koordináció ilyenkor zavaros, a nem megszokott körülmények miatt a figyelem ellanyhul, a magaslati viszonyok között a test is hamarabb fárad, lassul az észlelés, érzékelés. Hozzá a nem megfelelő látási viszonyok, a „szabadságérzet” és a sebességmámor súlyosbító körülmények, ráadásul a snowboarddal legtöbbször a hideg havon fekvő történő várakozás rögtön kihűtik és merevítik (lassítják) az izomzatot. (+Bukó?)

Robbal telefonon tartottuk a kapcsolatot, ő kísérte Petrát a kórházba. Szerencsére nem volt törés, de az agyrázkódás súlyos fokozatú.

Vacsoránál újabb figyelemfelhívás, ésszel a havon, emberek!

Az estebéd után kellemes meglepetés: tiltott-szó játék, pörgős, fúrgeeszű diákokkal. Megengedték, hogy beszálljak, így gyorsan telt az este. Rob Petra szüleinek várva csak este 10-re ért vissza. Lassú csendesedés, és kiderül a rejtegy, hogy Dani csak álnév, de úgy látom, a moziszo-ba kissé zárkózott.

2010. 03. 06., szombat

Reggel napsütés, indul a síelés. A pályák továbbra is jók voltak, a kezdőimmel jól haladtunk, már a kistárcsás liftet is gyakorlatlan használták délelőtt. Stabillá vált kanyarodásuk, és nem kellett görcsösen csökkenteniük a haladási sebességüket. Azt terveztem, hogy délután esetleg a haladókkal megyek majd. Sajnos Máté keresztülhúzta terveimet, snowboardozás közben elkövetett kéztörésével. Orvosi és biztosítási ügyek tekintetében ez a délután az enyém volt. Mátéval kórházba mentünk, ahol előkerült László, a magyar traumatológus, és mindenben készséggel segített. Szerencsére nem mozdult el a csont, relatíve egyszerű eset, és amíg gipszselésre vártunk, felszaladtam Petrárt meglátogatni. Jól volt, és a körülményekhez képest vidám, (állítólag mindig), tele volt étellel még így is. Addig beszélgettünk, míg megérkeztek a szülei, néhány mondatot váltottunk, majd mentem Mátéért, hogy mi legalább vacsorára visszaérjünk. Az osztrák kisvárosokban elég nehéz taxit fogni, nekünk is beletelt egy kis időbe, míg sikerült.

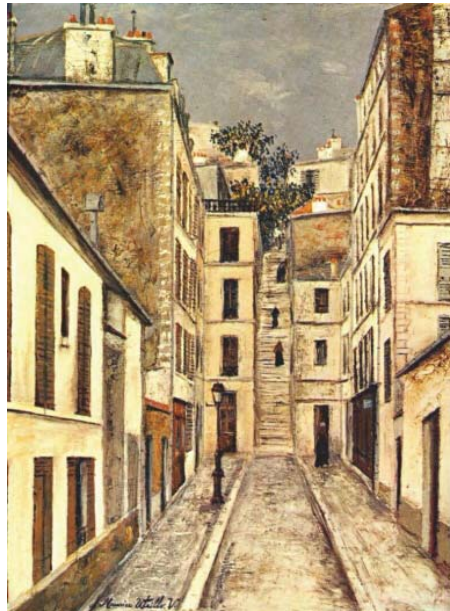
A vacsora után újra tiltott-szó játék, egyre izgalmasabb, új szereplők a porondon a tegnapi összecsapás résztvevői mellett, sikercsapatok alakultak, és maratoni küzdelemben, de az én csapatom nyert. Én a csapat egy részével játszottam, a háttérben Rob egy másik részét vizsgáztatta. Később, amikor visszaértem a szobámba, láttam, megéheztek szobatársaim. Mivel apartmanban laktunk, azonnal kipróbálták a kajakészítés több lehetséges módját.

2010. 03. 07., vasárnap

Éjjel havazott, elég sok hó esett, ezért olyan pályák is nyitva voltak, amiket korábban zárva tartottak. Ez izgalmas lehetőség. A hóviszonyok kedveztek a kezdőknek is, így teljes értékű pályán és húzólifttel tudtunk közlekedni, és kezdett kitárulni a sízés világa a kezdőink előtt. Örültem

sikerüknek, és délután kötött feladatokkal, de szabad útvajukra bocsátottam kettejüket. A haladók lelkesedése úgy hatfőnyi társaságra olvadt, akik kitarítottak mellettem, viszont remek pályákon próbálkoztunk a carving síelés body-carving ágával megismerkedni, és ellenőrzött körülmények között néhány erdei fenyőt is megkerültünk. Jól szórakoztunk, miközben hol a kezünkkel, hol a fenekünkkel próbáltuk elérni a havat ívhúzás közben, és azt hiszem, a „carving élmény” mindenkinél megvolt. Kezdtém belejönni, hiszen a hó és a pályák megmutatták, hogy milyen jó élmény a síelés.

Este, az összeszokott társaság pókerpartit választott kikapcsolódásnak. Ezt én csak kívülről figyeltem.



2010. 03. 08., hétfő

A kezdőkkel végül teljes jogú síelőként a pálya leghosszabb ülőszékes felvonójával feljutottunk a hegyre. Azt hiszem, büszkéek lehetnek magukra, mert nagyon szépen lejöttek életük első hosszabb kék pályáján. Az eseménynek természetesen

szurkolói is voltak, és még Robbal is többször összefutottunk. Mindjárt megisméltük kétszer e jeles tettet. A végén még csudajó síelők lesznek! Láttam a sí fertőzöttséget a szemükben, aki egyszer rákap a síelésre, az nem felejtí el. A délután jól indult, egy tucatnyi bátor vállalkozó próbált ötletet adni, merre síeljünk. Én már akkor tudtam, hogy 2-3 éve a túrapálya beszélése milyen jó élmény volt, most oda viszem a csapatot. Persze „előjátékkal” kezdtük, már csak a fegyelem–figyelem miatt is, mert a síelés–snowboardozás nem veszélytelen. Tehát irány a pálya széle, az úgynevezett szűzhó. A próba sikeres teljesítése után nekivágtunk a nagy lejtőnek. Igyekeztünk minél több nyomot hagyni magunk után, és minél simábban venni a terep adta kényszerű kanyarokat. Nem mondta senki, de benne volt a levegőben, az a hegyoldal akkor és ott csak a miénk volt, más nem zavarta élvezkedésünket. Szinte fűrdtünk a hóban, és csak azt sajnálom, nem lett megörökítve, hogy a ragyogó napsütésben, a puha hóban milyen szépen lejtöttünk a hegyről, hogy legyőztük a hegyet. És még háromszor.

Az este beszélgetősnek indult, később pókerparti, majd kajapótló kajakészítés és felkészülés a hazautazásra zajlott, azaz még nagyobb lett a rendetlenség.

2010. 03. 09., kedd

Sajnos a szállásokat el kellett hagynunk, de a csomagok zárt helyen maradhattak az indulásig. A szállás átadásának procedúrája miatt alig egy-egy órák maradt a kezdőkre és a haladókra. Ezt beosztva csak a hátuléses lift pályáin maradtunk. A haladókkal csak csapatban úzhető, ún. formációs síelést próbálgattuk, a kívülállók szerint nagyon meggyőzően. Volt, hogy nyolcan egyszerre, egy ütemben síeltük meg a pályát. Ez jó móka, szép zárás volt, köszönöm, fiúk, lányok.

A bepakolás most jobban ment, és végül megérkeztünk.



Tanulságok:

Síelni–snowboardozni jó, ha betartjuk a kereteket, de egyben veszélyes is, ezért készülni kell rá szellemileg, fizikailag, felszereléssel.

A pályán és azon kívül is szabályok vannak.

Két síelés–snowboardozás között van az este meg a reggel, azaz ezekre sem árt elfoglaltság tekintetében készülni.

Az együtt utazók egymásra vannak utalva–kényszerítve, a kölcsönös elviselés eszköze a kulturált, egymást tiszteletben tartó érintkezés.

Egyebek:

Többször láttam a szállásunk előtt néhány cigarettacsikket eldobálva, egyszer pedig egy jagermeisteres üveget is. Gondoltam, hogy szólok a velünk egy szálláson lakó egyetemistáknak, hogy ne dobálják szét a csikkeket, egyebeket. Nem való az a hóra, van szemetes, és elég biztonságosan el lehet oltani a parazsat vízzel, hóval, de nem sikerült a dohányzókkal összefutnom. Kérek minden havat szerető embert, segítsen gátat szabni e jelenségnek.

Bakacsi Zoltán
(frissen igazolt) testkultúrátanár,
nemzetközi síoktató

Poli-Ski

After many difficulties in the organizing stages Poli Ski Trip 2010 was a smash hit.

A small group of students accompanied by two teachers from Poli and one father ran for the hills on the annual Poli Ski Trip (PST). This year's outing was from March 4–9 at the classic Lachtal, in Styria, Austria.

In years past there have been several trips to this small, yet diverse ski resort at the end of the road up a side valley off the Mur Valley. Spring skiing in this region is a tad bit chancy. In low snow years the mountain sides are brown with only white ribbons where the mountain crews have piled up snow over the course of the season. High temperatures can wreak havoc for waxing crews and cause problems for those without sun screen. This year however, somebody must have made sacrifices to the god Ulr. There was snow aplenty and temperatures as low as minus 11 day time highs. We had fresh snow nearly everyday as well. Cold temps, fresh snow. A recipe for success!

The entire trip was indeed a success bar several infractions of school rules by numerous perpetrators. Bakacsi Zoli made a splash on the Poli scene, providing infinitely valuable instruction in the fine art of skiing to beginners and advanced level skiers alike. Calm, quiet, patient, positive, easy-going, positive, helpful, positive. Welcome aboard Zoli and thanks for all the help and work! Both absolute beginners have already said



they want to come back next year and ski more. This was as much because of Zoli's teaching as it was because skiing is great. Both Teddy and Zoliba (Gávlo Zoli) kept at it and by the second day were skiing steeper and steep runs with more confidence.

The advanced skiers required some weeding to get to the core of the crew and figure out who really wanted to learn more and was willing to work at it. Like anything in life, those who stuck with it, who worked hard were well rewarded. Their skiing improved dramatically and they were treated to trips into the world of off piste skiing when the conditions allowed.

I would also like to thank Alpar Levi for coming along. He provided help, comfort and sense of security during several sticky situations for a number of group members.

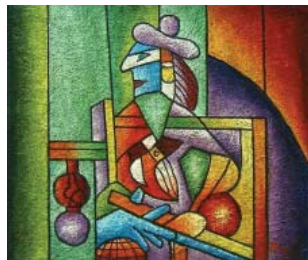
A speedy recovery to Német Petra who took a nasty spill on day one and ended up in the Judenburg Hospital for a couple of days with a sever concussion and to Molnár Máté who suffered a broken wrist on day two and had to leave the group early as well.

We have already begun making plans for next year's PST. Ways to improve things, stream line the organization process, provide more and better services to participants. To name a few: sikresz afternoon before we leave, you have to go if you want to come, helmets will be mandatory for all, no helmet means no ski pass, etc.

Rob Dawson

XI. Nagy Durranás 2010 Velencei Durran-tó

1996.	I.	Rajkától Záhonyig (futva)
1997.	II	Ország-kerékpározás
1998.	III.	Nagy találkozás (futva-kerekezte)
1998.	IV.	Felülkerekedtünk (kerekezte)
1999.	V.	Dunán innen – Ddunán túl (futva)
2000.	VI.	Öntsünk Tisza-vizet a pohárba (kerekezte)
2002.	VII.	Ha mi egyszer begurulunk... (kerekezte)
2005.	VIII.	Dunakanyari tekerzés (kerekezte)
2008.	IX.	Tatai tó*úra (kerekezte)
2009.	X.	Szobba bicikli (bringával a borszönybe)



Április 16-17-18. (péntek délutántól vasárnap estig)

Folytatva a hagyományt, most a Velencei-tóhoz biciklizünk kb. 180 km-t, amit mindenkinek együtt, „kéz a kézben” kell majd teljesíteni.

Pénteken 19:00-kor találkozunk a tornaházban, amolyan összetartásra és közös együtt-létre. Szombaton korán reggel indulunk. Csapatokban kerékpározva a velencei-hegység megkerülése a célunk. Első nap Pákozdig tekerünk kb. 90 km-t. Természetesen ezt a távot nem egy szuszra, hanem részletekben, kb. 15-20 km-enként tesszük meg. Az egyes megállások között a terepviszonyoktól függően 20-30 perces pihenők lesznek. A nap végén egy helyi iskola tornatermében alszunk. Másnap, a tó déli partja mentén érkezünk vissza a Politechnikumba.

Mindenki ugyanazt az utat ugyanazon az úton fogja megtenni. Vasárnap délután a Politechnikumban egy közösen elfogyasztott, szolid vacsorával ünnepeljük meg közös teljesítményünket. Utána mindenki hazamegy, hogy azután kipihenten érkezhessen vissza (hétfőn reggel) az iskolába. Másnap tanítás!

Ha a fentiek felkeltették az érdeklődésed és szereted a kihívásokat, akkor az alábbiakat tedd!

- Írd fel a neved, osztályodat a faliújságon lévő jelentkezési lapra március 26-ig! A csapatok beosztását a testkultúra-munkacsoport végzi.
- Kérj egy „szülői és diák nyilatkozat” című nyomtatványt, azt értelemszerűen kitöltve add le a testkultúra tanáriban!
- Hozz egy, a neveddel ellátott, a saját kerékpárodhoz alkalmas kerékpárbelső, amit legkésőbb április 10-ig kell leadnod a testkultúra tanáriban (ez feltétele a részvételnek).
- Gondoskodj egy jó állapotú kétkerekűről (ajánlott a túrakerékpár). Nem kell profi bringa. A fontos az, hogy a saját biztonságod és az esemény érdekében a lehető legjobb műszaki állapotban (kormány, kerekek, ülésbeállítás, fékek) legyen. Ez mindenkinek a saját felelőssége.
- Eddzed a hátsódat! Ülj sokat és hosszan nyeregben! A tapasztalat az, hogy a hosszú út elsősorban az ülőkédet veszi igénybe.

Jelentkezés módja: Feliratkozás, nyilatkozat és kerékpárbelső leadása!

A Testkultúra Munkacsoport

Mini English Corner (a g a i n)

DON'T FORGET!

OXFORD COMPETITION 2010
 avagy MY IDEAL HIGHWAY CODE

- Leadási határidő: 2010. április 7 (szerda)
- A/3-as méretű írásos, rajzos vagy fotós alkotás készítése
- diák szemmel a KÖZLEKEDÉSRŐL
- további részletek: <http://www.oup.com/elt/local/hu/competition?cc=hu>
- az igényes munkáért angol nagytűs jár

BLOOPERS

she's Béla
 sympathy = szimpatika
 beszállókártya = boiling card
 What would you do if you met a
 bear on a field? = Miért találkoztál a
 medvével?

LJUBLJAPEST

A great opportunity to speak English
 and get to know new people – apply for
 the Slovenian exchange programme!



SZLOVÉN-MAGYAR CSEREPROGRAM

Gimnazija Vič, Ljubjana-Poli, Budapest

Budapest 2010. április 19-23.

Kedves Szülők! Kedves Diákok!

Még van lehetőség jelentkezni a LjubaPest csereprogramra. A partnerek bemutatkozása a facebook.com oldalon található meg, melyet a gyerekek már használnak, ill. ha nem, regisztrálniuk kell rajta.

A szlovén partnerek április 19-én, hétfőn érkeznek az iskolába. Kedden, szerdán és csütörtökön együttes programok lesznek (városnézés, esetleg kirándulás). Április 23-án, pénteken reggel 8-kor a Poli-Szülinapi reggelivel zárul a közös együttlét az iskolában, majd a vendégek hazaindulnak.

Az idén egy közös történelmi tapasztalat feldolgozását tűztük ki célul, melyben a résztvevő diákoknak aktív szerepet kell vállalniuk (pl. kérdőívek készítése, interjúkészítés stb.)

További részletekkel Rob Dawson és Szakács Edina szolgálnak. (Elérhetőségük: Rob Dawson; robi@poli.hu / 06 70 294 0242; Szakács Edina; e32@poli.hu / 06 30 348 7110

IRODALMI HÁZIVERSENY

A FEBRUÁRI KÉRDÉSEK MEGFEJTÉSE

I. Cserna-Szabó András: Szügyig a saftban

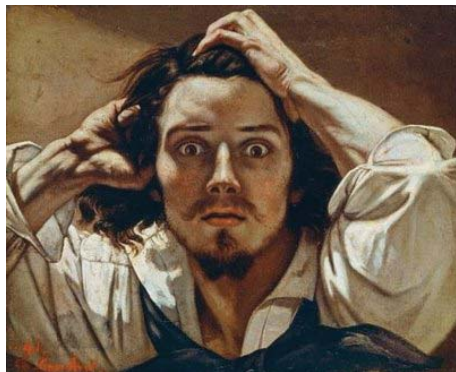
1. *A gasztrozófia* az étkezés bölcseletét, tudatos táplálkozást jelent.
2. *A Világlectsö* című hangjátékot Simonffy András írta.
3. Simonffy András művei: Lázadás reggelig (1965), Egy remek nap (1973), Idegen a városban (1976), A világnagy zsíroskenyér (1977) Kompország katonái (1981), Rozsda ősz (1990), Várunk rám (1990), Itáliai levelek (1997)
4. Bródy Sándor szerint a pörkölt felel meg leginkább nemzeti karakterünknek.
5. Rontó Pál Gvadányi: Egy falusi nótáriusnak budai utazása c. művének főszereplője.
6. Szirmay Antal (Zemplén vármegye követe) fő műve a *Hungaria in parabolis* (amelyben latin nyelvű kommentárokkal látta el az általa legfontosabbnak ítélt magyar közmondásokat, szólásokat, egyúttal történelmi magyarázatot keresett a szállóigékhez.)
7. Az Ínyesmester Magyar Elek, újságíró, gasztronómiai szakíró, a Telefonhírmondó, a Magyarország és a Pesti Napló munkatársa. *Az ínyesmester szakácskönyve* című műve a gasztronómiai irodalom egyik legismertebb műve ma is.
8. *A nap lovagja* c. regényt Bródy Sándor írta. A belőle készült '87-es film főszerepét (Asztalos Aurélt, a nap lovagját) Mácsai Pál játssza.
9. A lecsó elengedhetetlen levét szottynak nevezi a szerző.

II. Zenei totó

1. 200 éve, 1810-ben született Erkel Ferenc.
2. *A Péter és a farkas* Prokofjev műve.
3. Dvořák nem orosz zeneszerző.
4. Stradivari a hegedűkészítő mester.
5. Gounod operája a Faust.
6. Liszt Ferenc lányát vette feleségül Wagner.
7. A Napkirály, XIV. Lajos a zenekarának vezetője Lully volt.
8. *A West Side Story* nem George Gershwin műve, hanem Leonard Bernsteiné.
9. *A János vitéz* a kakukktojás, az nem Kodály Zoltán műve.
10. Grieg írta a színpadi zenét Ibsen Peer Gynt című művéhez.
11. *A Zene húros hangszerekre, ütőkre és cselesztára* című művet Bartók Béla komponálta.
12. *A Szentivánéji álom* című Shakespeare-drámához írt zenét Mendelssohn.
13. Kobajasi Kenicsiro nem zongoraművész.
14. *Az Örömóda* nem Schubert dala, hanem Beethovené.

III. Operakérdések

Dumas: A kaméliás nő → Verdi: Traviata
 Victor Hugo: A király mulat → Verdi: Rigoletto
 Puskin: Anyegin → Csajkovszkij: Anyegin
 Shakespeare: A windsori víg nők → Verdi: Falstaff
 Schiller: Ármány és szerelem → Verdi: Luise Miller



IV. 41. Magyar Filmszemle

1. Az Arany Orsó-díjat Hajdu Szabolcs: *Bibliothèque Pascal* c. filmje kapta.
2. A legjobb rendező megosztva Dyga Zsombor és Pejó Róbert.
3. A közönségdíjat Dyga Zsombor: *Köntörfalak* című filmje nyerte el.
4. A legjobb elsőfilm Almási Réka: *Team Building*je.
5. TV filmes kategóriában a különdíjat Szalay Kriszta: *És a nyolcadik napon* című filmje kapta.
6. 2009 legnézettebb mozifilmje Herendi Gábor: *Valami Amerika 2* című mozija.

Megfejtők:

Iglódi ANNA (GAMMA), KOZÁNYI HÉDI (SZÍNE-JÁVA),
KRIZSÁN LILI (TIBOR), VARGA ESZTER (GAMMA)

GRATULÁLOK!

MÁRCIUSI forduló

(LEADÁSI HATÁRIDŐ:
2010. ÁPRILIS 12.)

Mit jelentenek az alábbi magyar szavak? Vagy írd le a definíciójukat, vagy adj rokon értelmű megfelelőt hozzájuk! (50 pont)

Abál	gubacs	ökörsem
almárium	igric	panyóka
atilla	kaláka	penna
bajonett	kaláris	pertli
baka	kalucsn	piha
barázda-	karcolat	rékli
billegető	kas	rokka
bögyörő	kelevéz	slafrok
bölobmbika	kormorán	smirgli
buksza	kübli	spongya
cefre	lajtorja	sublót
csibuk	langaléta	szakajtó
csutora	levente	tegez
derékalj	línea	téka
eklézsia	manézs	tilol
finánc	mángorló	tintaleves
fuszekli	obsitos	ukáz

Megjelent az ÖNKÉPZŐKÖRI ÍRÁSOK 2006-2010



Megvásárolható a TMT-n

A csepp trilógia

I.

Márton Alex: A születés

Tudjátok mi a legjobb a születésben?

A tiszta lap.

Az érzés, ahogy kiszakadok a nagy egészből.

A fizikai megtestesülés.

Hosszan része lenni valaki másnak. Ő lenni napokig, hetekig, hónapokig.

Az üresség. A belső tiszta lap.

A szépség. A külső tisztalap.

A múltért ejtett könnycseppnek lenni nem szerencsés, de mindig annak érzem magam.

Mikor megszületsz, boldog vagy, tökéletes.

Elhagyod a felhőd, és ahogy zuhansz, minden rosszabb, unalmasabb, sötétebb.

Mikor zuhanok, mindig elvesztem a látásom. Ha közeledem, minden kikerül a látószögemből.

Nehéz dolog zuhanni. Készülni az elkerülhetetlenre.

Vajon ezúttal túlélésem?

Ha balra pillantok, egy súlyos csepp magába temeti kisebb társát.

Ha jobbra nézek, telet látok. Hópehelynek születtek. Gyönyörűek.

Vajon ezután visszatérek?

Ha felpillantok, anyám látom.

Felettem terpeszkedik és mennydörögve biztat: *Ne félj!*

Nem félek.

Ha landolok, valaminek vége lesz és valaminek kezdete.

Vajon utoljára landolok?

Még távol a bumm.

Néha, ha épp megbántódom, szeretnék lent lenni. A többiek között.

Ha üres vagyok, vágyom a hópehelyeket.

Sokkal könnyebb lenne. Nem véletlen a havas eső.

A hópehely is csupán víz, de ha egy ideig mellettem zuhan, van okom élni.

Hópehelyek mellett esőcsepp lehetek.

Mi kell a fényhez?

Elég bátor vagyok elhagyni a körforgást. Elérni a fényt.

A fény az, ami éltet, ami mozgat.

Hiányzik a világos.

Valahányszor megszületek, sötét van.

Így könnyebben visszatalálok a fényhez.

A fény táplál.

De sötét van.

Ezért kell zuhannom.

Mert így az sem baj, hogy vak vagyok. Mert így nem kell félnem.

Csak elfogadni, hogy zuhanok.

II. Bessenyei Mihály: Az élet

Szilárd és tömör, mérhetetlenül kemény. A csúszós gerincre csobbanok. Körülöttem csak hullanak a többiek. A régi ház, ahova leestem, öreg cserepekkel van lefedve. Itt-ott még a korhadttartógerendák is kilógnak és bánatosan meresztik szálkás testük a nagyvilágba. Sokszínű cserepek közt csörgedezek lefelé, mások is belém folynak, és együtt vágunk tovább az ismeretlenbe. A moha néhol egészen belepi a tetőt. Egyes társaimat beszívja, de én és még néhányan csak folytatjuk utunkat tovább. A rések közt lelátunk a koszos padlásra, néhány szék, egy öreg ágy, rajta pokrócok, mélyedés, ott szokott a 11/b macskája aludni.

Bumm. Valaki belém csapódik, mint a villám, csak egy perc, összefolyunk, de már szét is válunk a következő cserép egyik törésénél. De ez csak a kezdet. Körülöttem mindenhol egymásba csapódnak a testek. Néhol egész tömegek vegyülnek össze.

Az őszi szelek fölkavartak egy marék elszáradt falevelet és befújták őket az ereszbe. Múltak a hónapok, és a falevelek lassan eltömték az ereszcsatornát, és most ott tolong mindenki, se vissza, se le.

Néhány kalandvágyó vagy öngyilkos hajlamú polgártárs, eldobva minden önszémertmet, leugrik, de ez még nem tömeges probléma.

Lassan én is kisodródok a szélre. No nem a pusztulás, csak a kíváncsiság miatt. Ahogy ott kapaszkodok a város felett, érzem a szellőt, ahogy borzol bennünket. Az öreg ólomcsatornát és a még mindig be-becsapódó fiatalokat. Aztán óvatosan kihajolok és lenézek. Milyen furcsa így föntről a világ! Alul latyakos és fagyott társaim szoronganak egymás mellett. Szemben valami nagy téglavörös épület, előtte utca, az utcán autók. Még jobban kihajolok, ez már veszélyes, hisz társaim már folyamatosan potyognak lefelé. De én mégis kockáztatok, hisz egy hang üti meg a fületem:

– Azta, hogy ez mennyire szép!

– Mi?

Hallom az undorító és felesleges kérdést. És ez még azt hiszi, hogy válszólnak?

Még jobban kihajolok, kíváncsi vagyok a beszélgetőkre, szeretem, ha dicsérnek. De mögöttem hirtelen becsapódik valaki. És én már át is fordulok az ólomkáván. De mielőtt lezuhannék, még hallom a választ:

– Hát ahogy a vízcseppek esnek lefele az ereszről.



III.

Géhberger Máté: A vízcsepp halála

Ahogy a vízcsepp elhagyja az ereszcsonát, és megkezd az útját lefele, leírhatnánk, hogy fájdalmasan kiált vissza az életet jelentő tetőre, hogy miként mond le az életről és készül fel a megsemmisülésre. Nem. Inkább azt írnám most le, mi az, amit egy csepp sose néz meg, pedig az alatt a pár másodperc alatt, míg a gravitáció a föld felé húzza, igazán megtehetné, úgyszincs jobb dolga.

Kicsit persze le kell lassítanunk neki az időt, hogy egyáltalán felfogja, mi is történik vele. Elvégre vízcseppről van szó, nem várhatjuk el tőle, hogy e röpké idő alatt körbenézhesen és elgondolkozhasson, mit is lát. Lassítsuk, mondjuk, öt tízszer lassabbra, de fontos, hogy csak őt, mást ne! Jó, így jó lesz. Nos, mit is láthatunk egy vízcsepp szemszögéből? Láthatjuk a város tetejét, de csak rövid ideig, mert bár az épület, ahonnan indultunk, magasabb a többinél, lassan elérjük a többi tető szintjét. A nap szerencsére süt, tehát jól láthatjuk az apróbb részleteket is. Az eresz alatt fészkelő madarakat, a tornaház tetején ragadt labdákat, a vizes cserepekről visszaverődő fényt. Tekintsünk kicsit lejjebb! Ha benézünk, az ablakokon érdekes dolgokat láthatunk. Van, ahol veszekednek, van, ahol szerelmeskednek, van, ahol buliznak, van, ahol tanulnak, de van olyan hely is, ahol nincs is senki... Érdekes figyelni, mi is történik a zárt ajtók mögött.

Haladunk tovább, nincs sok időnk. Ha körbenézünk az alattunk elterülő utcán, sok színes korongot láthatunk. Hogy félnek tőlem! – mosolyodik el a vízcsepp, jogosan. Pedig senkinek sem ártana, de ezt majd ti is meglátjátok.

Most már egész közel járunk a talajhoz. Egy lány előtt „száguldunk” el, ő meg ijedten figyel, ahogy a vízcseppünk, mint egy szappanbuborék, szép lassan ereszkedik lefele, míg mellette egymással versengve süvitenek el a többiek. Érdekes, barna hullámos haj, barna szemek, melyek sokat mesélhetnek, enyhén hosszúkás arc, szép ajkak, közepes nagyságú orr. A többiekkel ellentétben nincs nála esernyő, csak egy matt fekete, majdnem földig érő esőkabát, mely már teljesen át van ázva. Álljunk meg itt egy kicsit! Farkasszemet nézünk egymással, és lassan kirajzolódik az életképe. Tizenhét éves gimnazista. A külvárosban lakik egy panelházban. De ez most nem is olyan izgalmas. Inkább azt nézzük meg, mi az, amivel délutánonként foglalatoskodik. Rajzol! De még milyen szépeket! Embereket, állatokat, természetet. Gyönyörűbbnél gyönyörűbb képek, vázlatok kerülnek elő. Tászkájáért nyúl. Ceruzát vesz elő és papírt, melyet gondosan elfed, nehogy elázzon, és rajzolni kezd. Így válik halhatatlanná kis barátunk.

Sajnos azonban nem maradhatunk tovább. Nem lehet csak úgy játszadozni a természettel a végtelenségig, ahogy kedvünk tartja, így tehát szabadjára kell engednünk a vízcseppet, aki most boldog, boldog, hogy részese lehetett ennek a csodálatos utazásnak, melyről azt hitte, hogy fájdalmas, szomorú és elkeseredett lesz. Az időt ismét normálisra állítva a vízcsepp megindul, majd eltűnik a pocsolyában a többiek között, ahol elmesélheti, mi is történt vele.

Szirtes Júlia: Szénakutya

Folyik a világ és te vele hömpölyögsz.
 Prüszkölsz, köhögész,
 A takaróba kapaszkodsz, de elkap az örvény,
 Egy barátod körmén
 Strassz kövekből kirakott horogkereszt,
 Nagy, izzó, vörös szemeket mereszt
 Egy kutya a kerítés alatt, balról
 egy street dance-es ugrik le a falról,
 Ami szénából van kirakva,
 rajta egy sáros padka,
 Amin egy kócos macska ül:
 Francis vagy Paül...
 Mély levegőt veszel és víz folyik le a torkodon,
 Még ott van rajtad a cotton...

Ismeretlen: Könyörgés a Hold ellen

Ó hogy gyűlölöm én a holdat
 Halvány tekintetét melleidre vonja
 Elgyönyörködik rózsás ajkadon
 És te hagyod hisz fénye rád ragyog

Neki téped le gyöngé ruhád
 Neki csillog a latex lábadon
 Hisz azé vagy ki éppen rád ragyog
 Nem azé ki sötétségbe hajszol

Hisz hajszolva vagyunk mindahányan
 Te előlem futsz, én teutánad
 És így futunk ketten összeforvva
 Hisz csak koldusa vagyok én a holdnak
 S néked is csak koldusod lehetek
 Ha adnál is én inkább elveszek

De tehetem mit szívem éppen óhajt
 Mit kapni vágyom, együtt jár a Holddal
 Együtt jár a Holddal az égi balkonon
 S üvölthetek itt lenn térden állva
 Szórhatom eléd sok mefisztói vágyam
 Te fönn maradsz az égi balkonon
 S a Hold fénye csak mi rajtad átragyog
 Bár lennék Rómeó, de csak koldus vagyok!

Poli-szülinapi pályázat

a Poli-szülinap (2010. április 23.) délelőtti programjának megszervezésére és lebonyolítására.

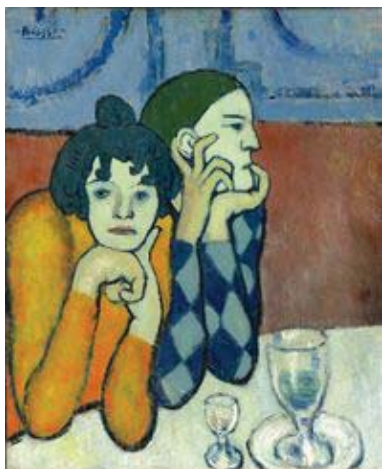
Pályázati feltételek:

- résztvevők köre: 10-12. évfolyam diákjai és „egyéb besorolású” iskolapolgárok.
- diákcsoport esetében két fő felnőtt mentor részvételével lehet benyújtani a pályázatot.

A pályázatnak az alább felsorolt tételeket kell tartalmaznia:

- A program kidolgozóinak, lebonyolítóinak, résztvevőinek listáját.
- A programtervet (részletes leírás: feladatok ismertetése, időrend, anyagok és eszközök igénye, költségigény).
- A munkamegosztást, a kapcsolattartót.

Beadási határidő: 2010. április 7. (szerda)



A pályázók gondoskodnak a program lebonyolításához szükséges összes technikai feltételről, az előkészületekről és az elpakolásról.

Üdvözlettel:

Láng Andrea

* * *

Aranykönyv 2000-2009

Mindannyiunknak van titkos favoritja, legyen az a kedvenc filmünk főhőse, egy a világgépünket megváltoztató olvasmány vagy az a recept, ami a sátoros ünnepeken összegyűlt család kedvence. Ez már magában is melegséggel tölti el az ember szívét. De ha felfedezzük, hogy a kedvencünket más is szereti, az a csúcs. Egyből úgy

érezzük, az illetővel közös nyelvet beszélünk, működik köztünk a kémia, összetartozunk, büszkék vagyunk választottunkra és alaposan megfontolt döntésünkre.

Jó lenne megtudni, mi Magyarország kedvenc olvasmánya. Az egyik könyvterjesztő létrehozta az *Aranykönyv* díjat, mely egy országos méretű közönségzavazásra teszi föl a koronát.

Öt kategóriában lehet szavazni a legjobb magyar és külföldi könyvekre a www.libri.hu/aranykonyv oldalon, valamint a konyvkolonia.hu, az iwiv.hu és a facebook.hu közösségi oldalakon is: gasztronómia, gyermek- és ifjúsági könyvek, ismeretterjesztő, szépirodalom, szórakoztató irodalom

Első forduló: AJÁNLÓ kör: 2010. március 18. - április 5.: ekkor lehet ajánlatot tenni, hogy kedvenc könyvünk bekerüljön a legjobb 50 közé, és legyen esélye elnyerni az *Aranykönyv* díjat.

Második Forduló: TOP 50 kör: 2010. április 6. - 19.: ebben a körben már csak az első körből bekerült legjobb ötven könyv közül lehet szavazni.

Harmadik forduló: TOP 10 kör: 2010. április 20. - május 2.: a döntő körben leadott szavazatok alapján kialakulnak a kategóriánkénti végső helyezések.

További információk: libri.hu

MÁSİK SZÍNHÁZ

Deutsch Zoltán és diákjai Dán drámák című átdolgozásának továbbgondolása

Másik Hamlet

Hat rövid dráma Polonius, Ophélia, Laertes, Gertrud, Claudius és Horatius szemszögéből

Hamlet, Gertrud, Horátia, Szolga	Gedeon Edit
Polónia, Ophélia, Guildenstern	Mayer Csenge
Hamlet, Laertes, Claudius	Molnár Márk
Hamlet, Claudius, Szellem	Molnár Péter
Polónia, Laertes, Gertrud, Rosencrantz	Paál Borbála
Hamlet, Laertes, Claudius, Szellem	Pivarnyik Balázs
Polónia, Laertes, Gertrud, Szellem	Szabó Eszter
Hamlet, Ophélia, Laertes, Gertrud	Ulbert Zsófi
Polónia, Ophélia, Gertrud	Váradi Dóra
Ophélia, Gertrud, Szellem, Szolga	Zahár Fanni

Zeneszerző	Preiszner Miklós
Technika	Árvey Gábor
Asszisztens, jelmez, sűgás	Jakab Judit
Rendezés	Majer Tibor

Bemutató: 2010 áprilisában

További részletek a színház honlapján: <http://masik.poli.hu>

Degas-tól Picassóig Francia mesterművek a moszkvai Puskin Múzeumból

Szépművészeti Múzeum, 2010. január 28-tól 2010. április 25ig.

A moszkvai Puskin Múzeum páratlanul gazdag gyűjteményéből válogatott remekműveket mutat be a Szépművészeti Múzeum kiállítása. A tárlaton bemutatott ötvenöt mű a francia festészet a 19. század közepétől a 20. század elejéig tartó időszakáról ad áttekintést. A kiállításon az impresszionizmus, a 19. század utolsó évtizedének szimbolizmusa, a fauve-ok és a kubisták által fémjelzett első avantgárd mozgalmak fontosabb műveivel találkozhatnak a látogatók, akik többek között Courbet, Corot, Degas, Manet, Monet, Renoir, Gauguin, Van Gogh, Toulouse-Lautrec, Cézanne, Matisse és Picasso remekműveinek segítségével kaphatnak képet a korszakról.

A budapesti kiállítás nem csupán a modern festészet kialakulásáról és fontosabb irányzatairól kíván képet adni, hanem az 19-20. század fordulójának két kiváló orosz műgyűjtője, Ivan Morozov és Szergej Scsukin előtt is tiszteleg. A most Budapesten látható remekművek zöme ugyanis a két vagyonos moszkvai textilgyáros hajdani, világviszonylatban is rendkívül gazdag gyűjteményéből származik. A Puskin Múzeum kollekcijából kiválasztott félszáz mű a francia művészet legdinamikusabb időszakáról ad időrendi áttekintést. A 19. század közepétől a 20. század elejéig terjedő hat évtizedet különféle irányzatait képviselő legkiválóbb alkotók munkáinak jelentős része művészeti albumokból már jól ismert. A kiállítás nyolc részre tagolva mutatja be az izgalmas művészettörténeti időszakot. A Realizmus, a Barbizoni iskola, az Impresszionizmus, a Cézanne, a Modernizmus elindítói, a Szimbolizmus, a Fauves festők, valamint az Avantgárd indulása című szekciók segítik rendszerezni a kiállított műveket.

Számos példa bizonyítja, hogy a művészet egyetemes megújulási folyamatában milyen meghatározó szerepet játszottak a gyűjtők és a műkereskedők: nemcsak megélhetést, hanem hírverést, elismerést biztosítottak a közvélemény által olykor meg nem értett és elutasított úttörő alkotóknak. Az új polgári műkereskedő típusa a párizsi művészet nagy reformereinek első viharos fellépéseivel egy időben és egymást kölcsönösen erősítve jelent meg a 19. század végén. A változásoknak nem csak a francia műkereskedők voltak szemtanúi, hanem külföldről érkezett művészetbarátok is, akik tevékeny részt vállaltak a párizsi fejlemények nemzetközi terjesztésében. Az amerikaiak mellett az orosz műgyűjtők elsőként vállalták az impresszionisták képeinek és a későbbi kísérletező művészek alkotásoknak külföldi megismertetését. Párizsi kollégáik korabeli vásárlásainak nagy része olyan képtárakba került, mint a Louvre, a Musée du Petit-Palais majd a Musée d'Orsay. A 19. és 20. század fordulójának párizsi művészeti életével közvetlen személyes kapcsolatot tartó orosz műgyűjtők műgyűjteményének pedig Oroszország nagy közgyűjteményei köszönhetik gazdagságukat.

Ivan Morozov és Szergej Scsukin a 19. századi műgyűjtők új generációjához tartoztak, akik vagyonukat nem családi származásuknak, hanem tehetségüknek és az ipari forradalmat követő konjunktúrának köszönhetették. A textilgyárosok jövedelmük jelentős részét legendás üzleti érzékük és különleges megérzésüknek köszönhetően az akkor még kevésbé ismert új francia képzőművészeti alkotások vásárlására áldozták. Kettőjük közül az óvatosabb Morozov volt, aki a különböző irányzatok mindegyikéből (impresszionisták, Fauve-ok, Nabis csoport) válogatott. A kiállításon szereplő Renoir, Degas, Cézanne és Denis festmények az ő gyűjteményéből valók. A vállalkozó szellemű Scsukin Monet, Gauguin, Picasso művészetének megszálltja volt, nagy szenvedéllyel gyűjtötte az általuk jegyzett alkotásokat, hosszú távú kapcsolat fűzte Matisse-hoz. A két moszkvai gyűjtő nem csak remek érzékekkel vásárolta az műveket, hanem a gyűjteménynek otthont adó palotájuk is nyitva állt a fiatal, művészet iránt fogékony társaság előtt, akik így még azelőtt találkozhattak a francia festők alkotásaival, mielőtt azok igazán ismertté váltak volna.

Az orosz magánvagyonokat az 1917-es bolsevik hatalomátvétel után államosították. Scsukin és Morozov pedig elhagyták Oroszországot. A festmények a 20-as évek végén a Modern Nyugati Művészet Állami Múzeumába kerültek, majd a II. világháborút követően, Sztálin döntése alapján a Puskin Múzeum és az Ermitázs raktáraiba, ahonnan csak a 60-as években kerülhettek ki újra a nagyközönség elé.

Aranyköpések

- (Hogyan temeti el Antigoné Polüineikészt?) Rászór homokot, utána sírgondozáson kapják.
- [Csokonai] Lillát pedig Isteníti (!), pedig nem valós személy.
- [Csokonai] visszavágyik Lillára.
- Műfaj: elégia – ami erőteljesen rányomja pecsétjét a vers egészére.
- Ez a mű már a címből is kiderül.
- Lehetne, hogy nem így szeret bele, vagyis ennyire.
- De végül is Csokonai úgy írta le a reményt, hogy az minden értelemben a remény. A végén ott van a reménytelenség, és ez mond ellent.
- A vers több hangulatváltozáson megy keresztül.
- A polifon regény egy átmeneti faj.
- A polifon regényben sok szereplőfajta használtnak.
- A polifon regényben több műből rajzolódik ki egy-egy főhős élete.
- Az egoizmus a nyugati kultúrában nem előforduló tájak, emberek, helyek leírása.
- A lányai megszegyelték Goriót apót.
- A feyházban a teremőr. . .
- A szillogizmus egyfajta bizonyítása annak, hogy az ember halandó.
- A szillogizmus: amikor felvet egy témát, de csak később fejt ki.
- A Raszkolnyikovon kívüli szereplőkben megtalálható önmaga.
- Ez az elv a „Ki vagyok én?”-re jó.



Tartalom

IT-émlékeztető	2
Ügyeleti eredmények	4
IB-hírek	5
Bakacsi Zoltán a sítáborról	9
Rob is sielt	11
Tájékoztató a Durran-tóról	12
Angol sarok	12
LjubaPest	13
Irodalmi háziverseny	14
Márton Alex első cseppje	16
Bessenyei Mihály második cseppje	17
Géhberger Máté harmadik cseppje	18
Szirtes Júlia Szénakutyája	19
Ismeretlen könyörgés	19
Pályázatok	20
Másik Hamlet	21
Franciák az oroszoktól	22
Aranyköpések	23



A mostani Poligráf képei kedvet szeretnének csinálni a Szépművészeti Múzeum aktuális kiállításához, ahol 19-20. századi francia festőművészek alkotásaiban lehet gyönyörködni.

(ld. Degas-tól Picassóig,
Poligráf 22. oldal)



A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Kalina Yvette

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében